

Rama IX Art Museum Foundation

Araya Rasdjarmrearnsook

ฉันชื่ออารยา ผู้ที่ระหว่างรอยต่อของฤดูร้อนกับใบไม้ร่วง
ในห้องเล็กสลัวริมทะเลสาบ ไกลมากจากบ้าน
ได้รับเมลล์จากเพื่อนศิลปินหญิงในแดนไกล
ขึ้นต้นบทกวีของเนรูดาว่า ฉันมีหมาสี่ตัวจะสำแดง

Rama IX Art Museum Foundation

My name is Araya, and my life is at the
point where summer's end joins autumn's beginning.
In this small shadowy room not far from a large pond
in the hollow of a suburban valley, comes mail
from an old friend far away, a female artist
from another country. It begins with
Neruda's poems: *I have four dogs*
to declare...

หน้าต่างสองบานโอบหุ้มด้วยรสเพลงเก่าของสุนทราภรณ์ เป็นวันอาทิตย์ระหว่างบ่ายสองถึงบ่ายสามโมง เวลาที่วิทยุของมหาวิทยาลัยเปิดเพลงแบบนี้มานานแล้ว เพลงหนึ่งขึ้นต้นที่ เมื่อยามฝนตกหัวอกยิ่งคลุ้มคลั่ง ส่วนฟ้าแลบ ดูแว่ววับแปลบปลาบต้องหลับตา เหมือนดั่งนภาไร้รารานเป็นท่อนกลางของเพลง

Two windows are in the embrace of the airs of Thai popular songs of the fifties – songs of Suntharaporn. It's somewhere between 2 and 3 p.m. on a Sunday – the sort of time that the university's radio channel always put on such old days' songs. One of them begins with: *Whenever it rains, my heart grows stormy*. And, in the middle are these lines: *So brightly flashes the lightning. Making me close my eyes. It's as if the sky is shattered...*

Rama IX Art Museum Foundation

A Walk, 1999

installation view, Chiang Mai Museum, 1999

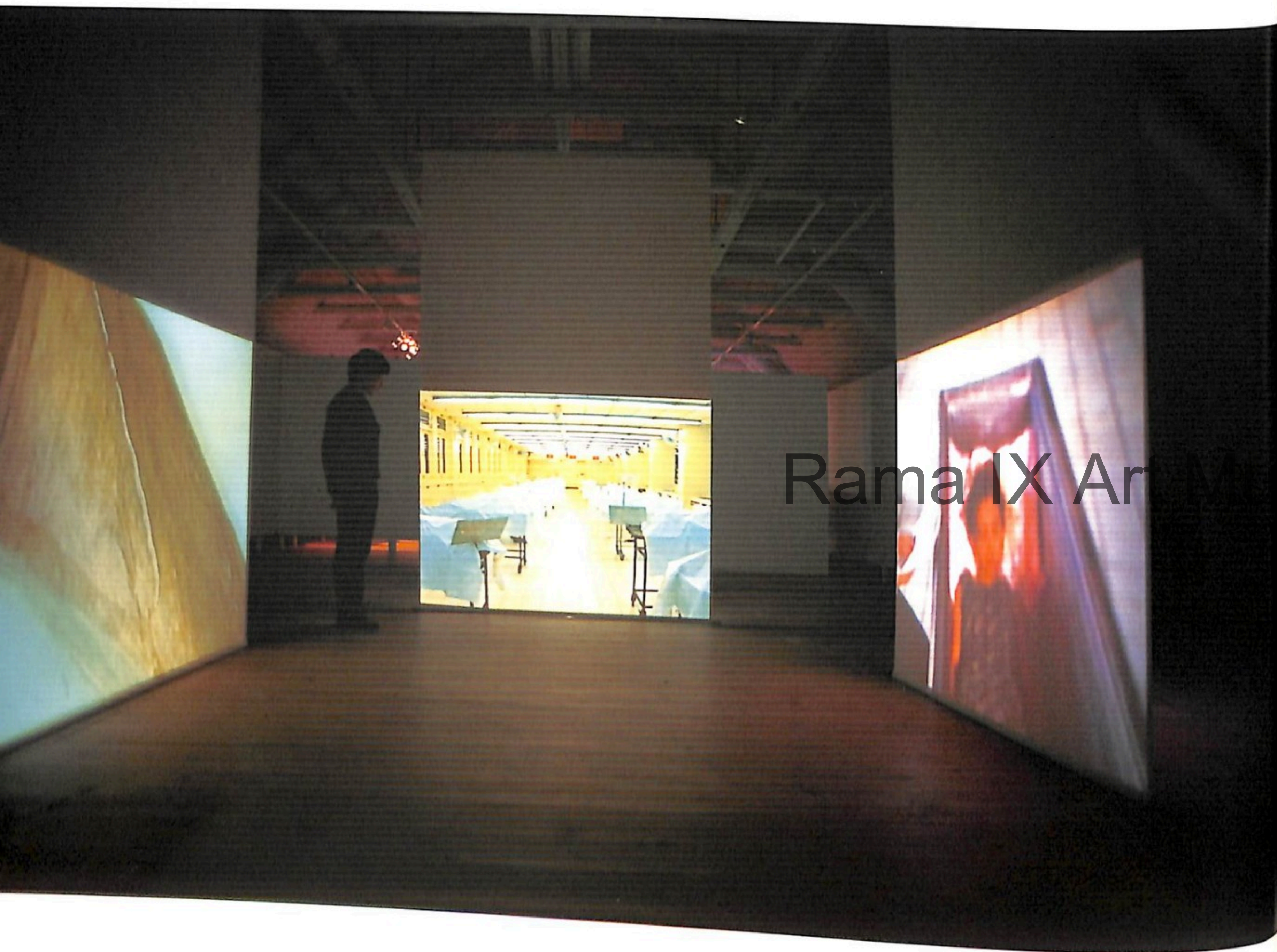

Rama IX Art Museum Foundation

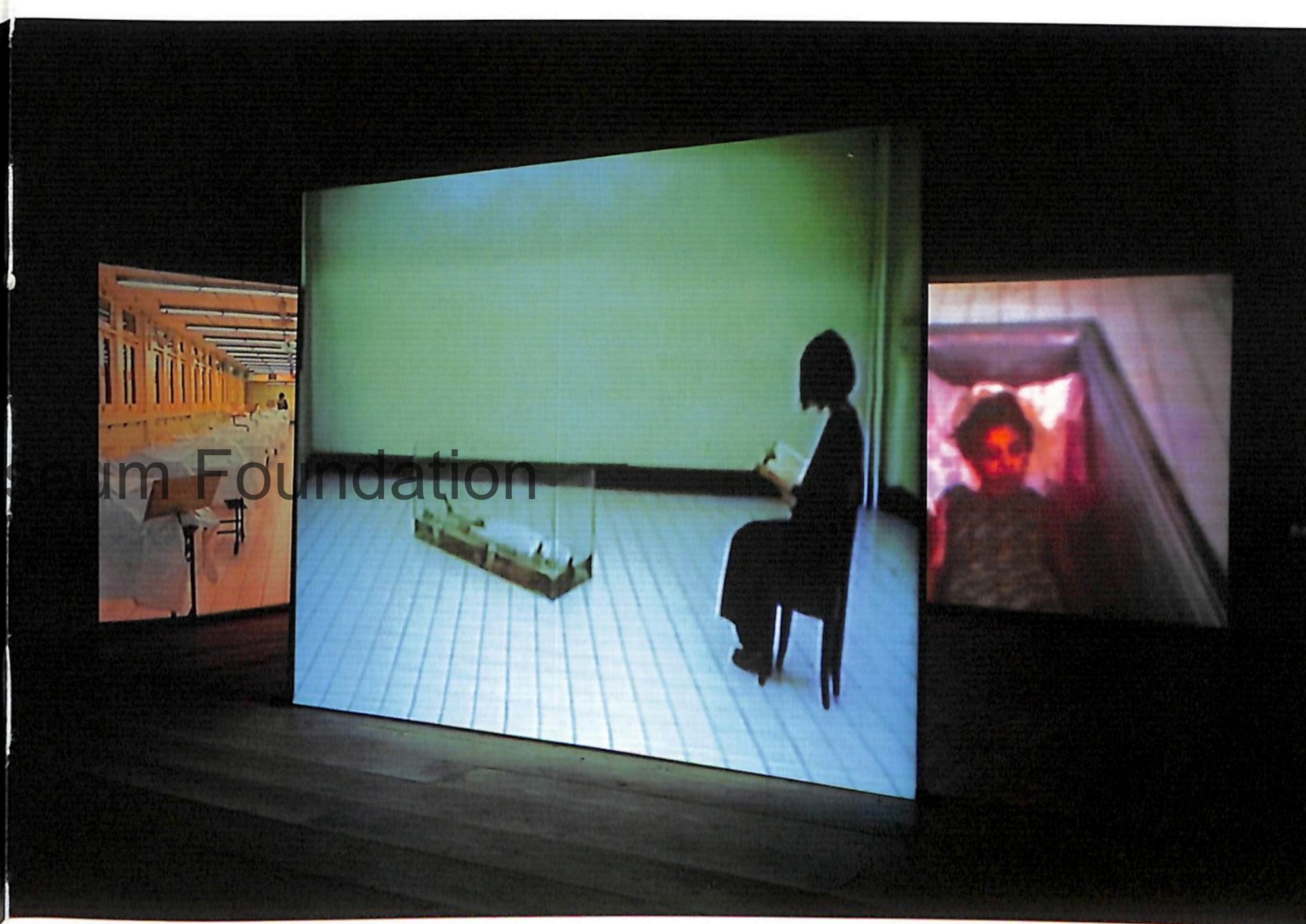

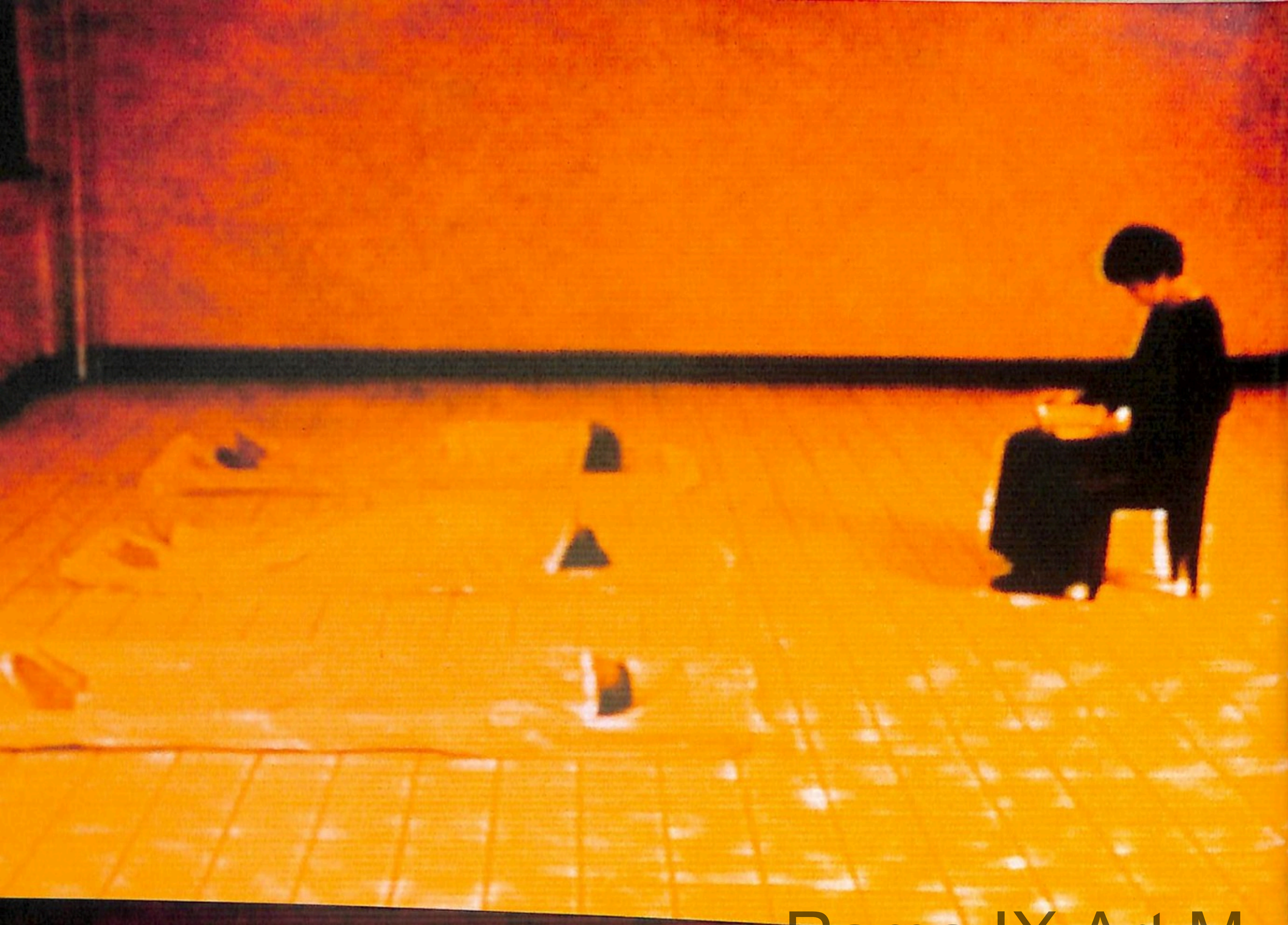
Rama IX Art Museum Foundation

Rama IX Art Museum Foundation

installation view, Edsvik Museum, 2000

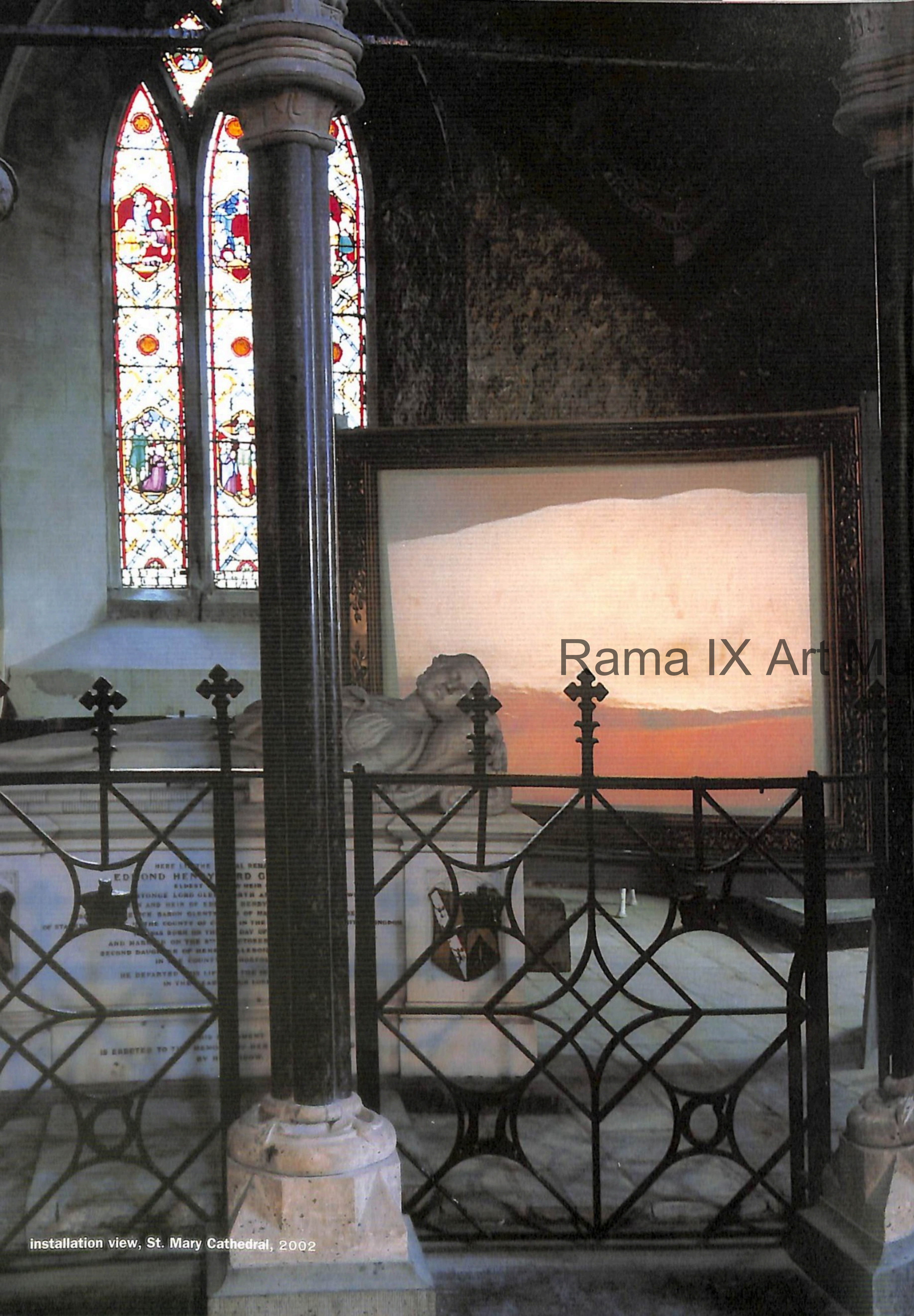
Rama IX Art Museum Foundation

Reading for three female corpses, 2001
Reading for female corpse, 2001

installation view, Kiasma Museum, 2001

installation view, St. Mary Cathedral, 2002

